

РЕШЕНИЕ

№ 3671

гр. София, 21.07.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, I отделение 17 състав, в публично заседание на 21.06.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Юлия Раева

при участието на секретаря Албена Рибарска и при участието на прокурора ГЕОРГИЕВ, като разгледа дело номер **3421** по описа за **2009** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на „К.“, ЕИК по БУЛСТАТ *, седалище и адрес на управление Г. С., район К, кв. Б срещу Ревизионен акт (РА) № 804193/28.11.2008 г., издаден от орган по приходите П. ТД на Н. С.-град, потвърден с Решение № 490/07.04.2009 г. на директора на Д. „Обжалване и управление на изпълнението“-С. П. ЦУ на Н. в частта, с която са начислени лихви върху осигурителни вноски за ДОО за 2004 г., 2005 г., 2006 г., 2007 г. и 2008 г. в общ размер на 15 002,28 лв.

В жалбата са изложени доводи за материална незаконосъобразност на РА в обжалваната част и се иска неговата отмяна.

В съдебно заседание процесуалният представител на жалбоподателя поддържа жалбата на изложените в нея основания. Моли да бъде отменен РА в обжалваната част и присъждане на разностите по водене на делото.

Процесуалният представител на ответника изразява становище за неоснователност на жалбата и моли да бъде отхвърлена. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства и доводите на страните, счита за изяснено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена след изчерпване на възможността за обжалване на РА по административен ред, от процесуално легитимирано лице и в срока по чл. 156, ал. 1 от

ДОПК, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е частично основателна.

На основание Заповед № 801703/25.03.2008 г., изменена със Заповед № 803551/01.07.2008 г., издадени от Ц К Н, началник сектор „Ревизии” в Д. „ДОК” П. ТД на Н. С.-град, изменена със Заповед № 804193/01.08.2008 г., издадена от П Г Горанчева, началник сектор „Ревизии” в Д. „ДОК” П. ТД на Н. С.-град, е възложено извършването на ревизия на „К.” за установяване на задължения по ЗКПО (отм.) и ЗОДФЛ (отм.) за периода 01.01.2004 г. до 31.12.2006 г., по ЗДДС за периода 01.03.2007 г. до 29.02.2008 г., за вноски по ДОО, ЗО и ДЗПО за универсален пенсионен фонд за периода от 01.04.2004 г. до 29.02.2008 г. и за вноски за фонд „ГВРС” за периода 01.01.2005 г. до 31.12.2008 г.

По делото е представена Заповед № РД-01-131/22.03.2007 г. на директора на ТД на Н. С.-град, с която на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК е извършено оправомощаване на органите по приходите, заемащи длъжността началник сектор (орган по възлагане на ревизии) да издават заповеди за възлагане на ревизии.

Съставен е Ревизионен доклад № 804193/15.10.2008 г.

Ревизията е приключила с РА № 804193/28.11.2008 г., издаден от Г. С С, главен инспектор по приходите П. ТД на Н. С.-град, оправомощен със Заповед № К 804193/16.10.2008 г. на Ц К Навчев, началник сектор „Ревизии” в Д. „ДОК” П. ТД на Н. С.-град.

В ревизионното производство е установено, че дължимите за процесния период 01.04.2004 г. до 29.02.2008 г. осигурителни вноски за фонд ДОО по чл. 4, ал. 1, т. 1 от КСО върху изплатени трудови възнаграждения за лица, работещи П. условията на първа, втора и трета категория труд са начислявани правилно съгласно разпоредбите на чл. 6 от КСО. Констатирани са обаче закъснения П. внасянето на дължимите осигурителни вноски.

Установено е също така, че за процесния период върху начислените и деклариращи като изплатени обезщетения за оставане без работа поради уволнение, което е признато за незаконно по съответния ред, не са внасяни дължимите осигурителни вноски.

За срока на забавата са начислени лихви за просрочие по реда на чл. 113 от КСО.

Ревизионният акт не е обжалван по съдебен ред в частта на относно размера на дължимите осигурителни вноски за фонд ДОО, съставляващи главници и е влязъл в сила в тази част. Основният спорен въпрос е за какъв период се дължат лихви за просрочие.

В съдебното производство е изслушана съдебно-счетоводна експертиза. Вещото лице е посочило дължимите суми за лихви в два варианта. Първият вариант е по посочените от жалбоподателя периоди за начисляване на лихвата. Съгласно първия вариант върху главница от 1 984,34 лв. за периода от 01.04.2004 г. до 31.12.2004 г. дължимата лихва е 342,89 лв. Върху главница от 5 325,74 лв. за периода от 01.01.2005 г. до 31.12.2005 г. дължимата лихва е 1 190,16 лв. Върху главница от 5 664,99 лв. за периода от 01.01.2006 г. до 31.12.2006 г. дължимата лихва е 1 303,05 лв. Върху главница от 6 902,84 лв. за периода от 01.01.2007 г. до 31.12.2007 г. дължимата лихва е 1 674,59 лв. Върху главница от 729,90 лв. за периода от 01.01.2008 г. до 29.02.2008 г. дължимата лихва е 30,06 лв.

Във втория вариант вещото лице е направило разшифровка на главниците и техните съставни части и е изчислило дължимите лихви за всяка отделна част от тези главници. В съдебно заседание вещото лице уточнява, че разликата между размера на дължимата

лихва, определен с РА и този, определен от експертизата, се дължи на две причини. Първата причина е, че в РА е допусната техническа грешка П. определяне на основата за м. 12.2006 г., като лихвата е изчислена вместо върху размера на дължимата осигуровка върху размера на осигурителния доход. Втората причина е, че относно осигурителните вноски, дължими върху изплатени обезщетения, вещото лице е определило началния момент за дължимостта на лихвата по следния начин: ако обезщетението се дължи за м. януари, то начисляването на осигуровките трябва да се извърши м. февруари, като лихвата е дължима от 1-во число на м. март, за разлика от РА, където П. определяне на началния момент е взето предвид правилото, че вноската се дължи до 10-то число от месеца, следващ месеца, през който е било дължимо обезщетението.

На основание чл. 171, ал. 2, изр. 2 от АПК, вр. § 2 от ДР на ДОПК е допусната служебно допълнителна съдебно-счетоводна експертиза. По отношение на данъчни периоди 2004 г., 2005 г. и 2006 г. е поставена задача вещото лице да определи размера на дължимата лихва по реда на чл. 113, ал. 1 от КСО, считано от датата, следваща датата на извършеното плащане на трудовите възнаграждения и обезщетенията до датата на внасяне на осигурителните вноски, а ако такова не е извършено – до датата на издаване на РА. За данъчни периоди 2007 г. и 2008 г. е поставена задача вещото лице да определи размера на дължимата лихва по реда на чл. 113, ал. 1 от КСО, считано от: 1. първо число на месеца, следващ месеца, когато възнагражденията и обезщетенията са начислени до датата на внасянето на осигурителните вноски, а ако такова не е извършено – до датата на издаване на РА; 2. датата, следваща датата на извършеното плащане на трудовите възнаграждения и обезщетенията до датата на внасянето на осигурителните вноски, а ако такова не е извършено – до датата на издаване на РА. Съгласно извършената от вещото лице рекапитулация на задълженията за лихви за 2004 г. ревизираното лице дължи 321,61 лв. лихви върху осигуровки за ДОО за изплатени трудови възнаграждения и 1 952,54 лв. лихви върху осигуровки за изплатени обезщетения по чл. 222 и чл. 225 от КТ или общо 2 274,15 лв. За 2005 г. ревизираното лице дължи 4 329,46 лв. лихви върху осигуровки за ДОО за изплатени обезщетения по чл. 222 и чл. 225 от КТ. За 2006 г. ревизираното лице дължи 2 905,67 лв. лихви върху осигуровки за ДОО за изплатени обезщетения по чл. 222 и чл. 225 от КТ. За 2007 г. ревизираното лице дължи 1 754,12 лв. лихви върху осигуровки за ДОО за начислени обезщетения по чл. 222 и чл. 225 от КТ. За 2008 г. ревизираното лице дължи 1 361,78 лв. лихви върху осигуровки за ДОО за изплатени трудови възнаграждения и 131,28 лв. лихви върху осигуровки за ДОО за начислени обезщетения по чл. 222 и чл. 225 от КТ или общо 1 493,06 лв.

Въз основа на установената фактическа обстановка съдът направи следните изводи от правна страна:

П. проверка на основанията по чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът установи, че РА в обжалваната част е издаден от компетентен орган по приходите.

П. издаване на РА е спазена установената писмена форма.

Не са допуснати съществени нарушения на процесуалноправните разпоредби по издаването му.

Относно приложението на материалния закон съдът счита следното:

За процесните периоди 2004-2006 г. приложим материален закон за определяне на датата за внасяне на дължимите осигуровки е чл. 7, ал. 1 от КСО в редакцията му – изм. ДВ, бр. 112 от 2003 г., съгласно чиято разпоредба осигурителните вноски за

държавното обществено осигуряване, които са за сметка на осигурителите, се внасят едновременно с изплащането на дължимото възнаграждение или част от него.

За процесните периоди 2007-2008 г. приложим материален закон за определяне на датата за внасяне на дължимите осигуровки е чл. 7, ал. 1 от КСО, чиято редакция не е изменена. Създадена е обаче нова ал. 3 (ДВ, бр. 105 от 2006 г.) на чл. 7 от КСО, съгласно която, когато възнагражденията са начислени, но не са изплатени, осигурителят внася осигурителните вноски по ал. 1 и 2 до края на месеца, през който е извършено начисляването. С цитираната нова ал. 3 на чл. 7 от КСО се създава ново правило П. определяне на датата, на която стават дължими осигуровките в хипотезата, когато възнагражденията са начислени, но не са платени. За разлика от старата нормативна уредба, според която правнорелевантен е фактът кога са изплатени възнагражденията, съгласно новата нормативна уредба, ако възнагражденията не са платени, правнорелевантен е фактът на начисляване на възнагражденията - осигуровките следва да бъдат платени до края на месеца, през който са начислени възнагражденията.

В съответствие с различния режим за определяне на датата, на която следва да бъдат внесени осигуровките, т. е. на датата, на която стават дължими, е допусната допълнителна съдебно-счетоводна експертиза, чието заключение е входирано в съда на 14.04.2011 г. Съдът счита, че заключението дава пълни и компетентно изготвени отговори, поради което го кредитира изцяло.

П. сравнение на разпоредителната част на РА с извършената от вещото лице рекапитулация на задълженията за лихви се установява, че върху задълженията за осигурителните вноски за ДОО за 2004 г. с РА са начислени лихви в размер на 2 384,03 лв., докато вещото лице е определило размер на лихвите 2 274,15 лв. (321,61 лв. лихви върху осигуровки за ДОО за изплатени трудови възнаграждения и 1 952,54 лв. лихви върху осигуровки за изплатени обезщетения по чл. 222 и чл. 225 от КТ или общо 2 274,15 лв.).

За 2005 г. с РА са начислени лихви в размер на 4 207,42 лв., докато вещото лице е определило размер на лихвите 4 329,46 лв.

За 2006 г. с РА са начислени лихви в размер на 3 058,91 лв., докато вещото лице е определило размер на лихвите 2 905,67 лв.

За 2007 г. с РА са начислени лихви в размер на 3 619,42 лв., докато вещото лице е определило размер на лихвите 1 754,12 лв.

За 2008 г. с РА са начислени лихви в размер на 1 732,50 лв., докато вещото лице е определило размер на лихвите 1 493,06 лв.

РА в частта на установените лихви за просрочие за 2004 г., 2006 г., 2007 г. и 2008 г. за горницата над определения размер от вещото лице е незаконосъобразен и следва да бъде отменен. В останалата част за същите периоди РА е законосъобразен и жалбата следва да бъде отхвърлена.

С РА в частта относно 2004 г. са установени задължения за лихви в размер, по-нисък от този съгласно заключението на допълнителната СЧЕ. По силата на чл. 160, ал. 5 от ДОПК със съдебното решение не може да се изменя РА във вреда на жалбоподателя. В тази част жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

П. проверка на основателността на исканията за присъждане на разноски, съдът констатира, че жалбоподателят е представил доказателства за платена държавна такса в размер от 50 лв. Доказателства за плащане на договореното адвокатско възнаграждение в размер от 520 лв. не са представени. Не са представени доказателства за плащане на

депозит в размер от 350 лв. за възнаграждение на вещо лице. Съразмерно на уважената част от жалбата жалбоподателят има право на разноски в размер от 7,89 лв.

От ответника се претендират юрисконсултско възнаграждение и платен депозит за възнаграждение на вещо лице в размер на 300 лв. Съразмерно уважената част на жалбата ответникът има право на разноски в размер на 955,34 лв.

След компенсация на сумите, полагащи се на двете страни, съдът приема, че ответникът има право на разноски в размер на 947,55 лв.

Предвид това, че жалбоподателят не е изпълнил задължението си да плати депозит в размер от 350 лв., съразмерно на уважената част от жалбата същият следва да бъде осъден да заплати по сметка на АССГ 294,76 лв. Съразмерно отхвърлената част на жалбата ответникът следва да бъде задължен да заплати по сметка на АССГ сумата от 55,24 лв.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК Административен съд С.-град, I отд., 17-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Ревизионен акт № 804193/28.11.2008 г., издаден от орган по приходите П. ТД на Н. С.-град, потвърден с Решение № 490/07.04.2009 г. на директора на Д. „Обжалване и управление на изпълнението”-С. П. ЦУ на Н., в частта на начислени лихви за забава върху осигурителни вноски за ДОО за 2004 г. за горницата над 2 274,15 лв., за 2006 г. - за горницата над 2 905,67 лв., за 2007 г. - за горницата над 1 754,12 лв. и за 2008 г. – за горницата над 1 493,06 лв.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „К.”, ЕИК по БУЛСТАТ *, седалище и адрес на управление Г. С., район Кремиковци, кв. Ботунец срещу Ревизионен акт № 804193/28.11.2008 г., издаден от орган по приходите П. ТД на Н. С.-град, потвърден с Решение № 490/07.04.2009 г. на директора на Д. „Обжалване и управление на изпълнението”-С. П. ЦУ на Н., в останалата част.

ОСЪЖДА „К.”, ЕИК по БУЛСТАТ *, седалище и адрес на управление Г. С., район Кремиковци, кв. Ботунец да заплати в полза на Д. „Обжалване и управление на изпълнението”-С. П. ЦУ на Н. разноските по водене на делото в размер на 947,55 лв. (деветстотин четиридесет и седем лева и 55 ст.).

ОСЪЖДА „К.”, ЕИК по БУЛСТАТ *, седалище и адрес на управление Г. С., район Кремиковци, кв. Ботунец да заплати по сметка на АССГ сумата от 294,76 лв. (двеста деветседет и четири лева и 76 ст.) за изплащане на възнаграждение на вещото лице по съдебно-счетоводната експертиза.

ОСЪЖДА Д. „Обжалване и управление на изпълнението”-С. П. ЦУ на Н. да заплати по сметка на АССГ сумата от 55,24 лв. (петдесет и пет лева и 24 ст.) за изплащане на възнаграждение на вещото лице по съдебно-счетоводната експертиза.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Р Б в 14-дневен срок от получаване на съобщенията от страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: